

Terugkeer Maya Kosmische Meesters.

Deel 22 - 2011

Tocht op 6 Juli 2011 - Actun Tunichil Muknal Caves (ATM Caves)

We hebben Placencia verlaten om 5:30 's morgens met 2 jeeps. Onze groep was volledig (7 mensen).

Onze leeftijd:

Victor...: 65 jaar

Kathy....: 59 jaar

Carole...: 52 jaar – kan niet zwemmen

CyriL.....: 43 jaar

D-Maya...: 23 jaar – kan amper zwemmen

E-Maya...: 22 jaar – kan amper zwemmen

B-Maya...: 18 jaar

Om 7:15u belde onze gids ons op om te vertellen dat de grotten gesloten werden door de overheid omdat alles onder water stond als gevolg van de zware regenval van afgelopen nacht. De tocht werd geannuleerd. We waren allemaal teleurgesteld en iedereen begon te reageren op dezelfde manier: *"Monsanloran zei dat ze zouden proberen om ons te vertragen, dit moet een van hun trucs zijn. Laten we verder rijden naar de grotten en zelf uitmaken wat er gaande is en we zullen ons een andere gids vinden indien nodig."* We reden dus verder en kwamen precies om 8:30u aan bij het bezoekerscentrum van het "park waar de grotten gelegen waren".

Wij vroegen aan de verantwoordelijke officier of we de grotten in konden. Hij zei: "waarschijnlijk in 30 min, het niveau van het water daalt zeer snel. Ik belde alle gidsen om 7u om te vertellen dat het rivierwater te hoog was om erdoor te gaan en dat ik hen een officiële mededeling zou geven om 9u om te melden dat de toegang heropend werd of niet."

EUREKA! We belden onmiddellijk onze gids op om hem te vertellen dat de grotten om 9u toegankelijk zouden zijn en dat we op het bezoekerscentrum op hem zaten te wachten. Onze gids vertelde ons dat hij net klaar stond om thuis te vertrekken voor een andere trip, maar dat hij aanvaardde om ons te begeleiden door de grotten en enige tijd nodig had om er te geraken omdat hij alle benodigde accessoires die wij en hij nodig hadden zoals helmen met licht, zwemvesten voor niet-zwemmers, de toegangskaarten en een auto met vierwielige aandrijving om de plaats te bereiken, bij elkaar moest krijgen. Hij kwam op het bezoekerscentrum aan om 11:30u. We hebben meer dan 3uren op hem gewacht. In tussentijd ontvingen we wat meer details over deze avontuurlijke trip door de grotten waarvan we een oncomfortabel gevoel kregen. U zult straks begrijpen waarom...

Toen hij aankwam vertelde ik hem dat hij niet zijn officieel historisch verhaal hoefde te doen, het enige wat we nodig hadden is dat hij ons op de plaatsen bracht die we zochten zoals een "groot skelet", een plaats met een skelet van een "klein kind" en een plaats waar er vele oud aardewerk was en dat die plaatsen naar het schijnt dicht bij elkaar gelegen waren. Dat we hier waren om wat

gebeden te doen en dat was het dan. Hij kende al die plaatsen en was akkoord om ons erheen te brengen.

Toen begon het avontuur. Eerst reed hij met ons zo'n 3km om op de plaats te geraken waar men eigenlijk start. Daar maakt de gids al de accessoires klaar zodat we uitgerust waren voor het echte avontuur. Toen hadden we allen nog een glimlach op onze gezichten. We hebben echter geen foto's van ons genomen toen we terugkwamen bij onze auto's.

Vervolgens moesten we 45min lopen door de jungle vooraleer we de eigenlijke grotten konden binnengaan.

En door 3 rivieren lopen zoals hieronder zowel om te gaan als terug te komen.

Om na een uur aan de inkom van de grotten aan te komen—zie hierna:

Men komt aan op de rechterzijde van de foto en men moet naar beneden klauteren om in de rivier te geraken en al zwemmend binnen gaan.

om hier aan te komen

En al wandelend door het water of klimmend verder te gaan voor nog eens 3 uren:

Toen kwamen we aan een rots aan en onze gids zei: "Als jullie nog de kracht hebben en jullie willen de heilige grotten van de oude Maya's bereiken en doen wat jullie hier komen doen dan moeten jullie deze rots beklimmen.

deze hiernaast.

Om ginds boven te geraken en vanaf daar bent u verplicht om nog een uur te klimmen en te lopen op uw sokken om het milieu te beschermen.

Daar hebben we het punt bereikt waar we dachten "dit kan niet zijn. ". Iedereen wachtte op mijn reactie. Maar de oproep om voort te gaan was te sterk, wat het ook zou vergen, ze moesten ons maar de kracht te geven. We kregen de kracht en ik zei "laten we voortgaan".

En we zijn er geraakt, klimmend op onze sokken door de kamer met aardewerk, vervolgens langs de plaats met het skelet van het kindje om uiteindelijk te geraken tot bij het grote skelet.

We zijn gestart met:

EEN LICHTANKER VOOR DE UNIVERSELE VADER

Kort bij het grote skelet (*meisje van 19j "het kristallen meisje" genoemd*) hebben we dan ons 1ste Permanent Lichtanker gecreëerd voor De Universele Vader en hebben het gebruikt zoals ons werd gevraagd.

kristallen meisje.

EEN LICHTANKER VOOR DE EEUWIGE ZOON-MOEDER

We hadden de keuze tussen 3 verschillende kinderskeletten op verschillende plaatsen en we kozen voor die dat het dichtst bij de grot met het aardewerk lag omdat Monsanloran gezegd had dat de plaatsen kort bij elkaar waren.

Het skelet werd gebroken tijdens de opgravingen en lag in een kleine holte.

EEN LICHTANKER VOOR DE ONEINDIGE GEEST

Hierna de kamer met aardewerk die zeer groot is. We vroegen aan onze gids of de plaatsen die we gekozen hadden een driehoek vormden want we waren helemaal verloren en hij keek rond en zei: "Ja ze vormen een driehoek."

Het werk was volbracht.

We gingen terug langs waar we gekomen waren, terug door al de moeilijke doorgangen om uit de grotten al zwemmend te geraken en terug 45min te wandelen en dezelfde 3 rivieren over te steken.

We waren rond de middag naar de grotten vertrokken en waren terug aan onze auto rond 18u30 als het bijna donker was.

We moesten nog 3 uur rijden vooraleer we thuis waren en eten vinden, wat ons niet is gelukt. We waren om 23u thuis.

Doodmoe maar springlevend en gelukkig dat we erin gelukt waren. We hadden allen de moed gehad om tot op het einde te gaan.

Als u voor Monsanloran wilt vrijwilligers werk doen dan weet u nu wat u te wachten staat.
Kathy.

MEZZA VERDE GROEP

<http://www.mezzaverde.com>